Lietas arhīva Nr. 1A-0040-20/2
ECLI:LV:ZRT:2020:0717.1A73025119.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2020.gada 17.jūlijā

Zemgales rajona tiesa, tiesnese Iveta Salaka, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā tiesvedība ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2019.gada 4.septembra lēmumu Nr.1-13.1/2845.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 26.jūnijā Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas (turpmāk arī Iestāde) amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu ZZ Nr.766859 (turpmāk – Protokols – Lēmums) par to, ka /pers. A/ ar transportlīdzekli *NISSAN JUKE*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) 2019.gada 23.maijā plkst. 17:29:00 iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi. Tādējādi /pers. A/ pārkāpa Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.1) 5.punkta prasības, ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta minēto noteikumu 49.punktā un /pers. A/ uzlikts naudas sods 50 *euro* apmērā.

Protokols sastādīts bez /pers. A/ klātbūtnes.

Par Protokolu – Lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī Sūdzības iesniedzējs) 2019.gada 19.jūlijā Iestādē iesniedza sūdzību, bet 2019.gada 22.augustā – sūdzības papildinājumus.

[2] Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p.i., izskatot /pers. A/ sūdzību, 2019.gada 4.septembrī pieņēma lēmumu Nr.1-13.1/2845 "Par apstrīdēto lēmumu ZZ Nr.766859" (turpmāk – Lēmums) atstāt negrozītu Protokolu – Lēmumu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Lēmumā secināts turpmāk minētais

[2.1] Lēmumā norādīts kas ir augstāka iestāde Latvijas APK izpratnē, atsaucoties uz Latvijas APK 238.[1] panta ceturto daļu, kā arī citētas Latvijas APK 243. – 244.panta tiesību normas par pierādījumiem un pierādīšanu, pierādīšanas līdzekļiem un pierādījumu novērtēšanu.

Tāpat iestāde Lēmumā atsaucas uz Latvijas APK 272.pantu, kurā norādīti apstākļi, kas jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, Latvijas APK 286.pantu par sūdzības izskatīšanu augstākā iestādē un Latvijas APK 246.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu.

Atsaucoties uz Latvijas APK 205.panta pirmās daļas 3.punktu, Lēmumā norādīts, ka administratīvo pārkāpumu lietas izskata pašvaldību amatpersonas, kas pašvaldību domju izdotajos Noteikumos pilnvarotas uzlikt sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Saistošo noteikumu Nr.1 48.punktā noteikts, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē šo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Minēto noteikumu 5.punktā noteikts, ka laika periodā no kalendārā gada 1. aprīļa līdz 30. septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot šo noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus.

Lēmumā izdarīta atsauce uz Saistošo noteikumu Nr.1 20. un 21.punktu, norādot izņēmuma gadījumus, kad nodevu nemaksā.

Iestāde norāda, ka izdrukā no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās Sistēmas kā Transportlīdzekļa turētājs norādīts sūdzības iesniedzējs /pers. A/, tādējādi /pers. A/ uz lietas izskatīšanu Iestādē aicināts pamatoti, jo Transportlīdzeklis pārkāpuma izdarīšanas brīdī neatbilda nevienam no Saistošo noteikumu Nr.1 20. un 21.punktā norādītajiem kritērijiem.

Iestāde norāda, ka personas nodarījums kvalificējams kā administratīvais pārkāpums, ja ir konstatēta nodarījuma atbilstība administratīvā pārkāpuma sastāvam, proti, ja konstatēts administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma objekts ir ar Saistošo noteikumu Nr.1 aizsargātās intereses, respektīvi, kārtība, kādā persona var iebraukt ar autotransporta līdzekļiem, tricikliem, kvadricikliem un motocikliem īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā. Konstatējot faktu, ka /pers. A/ iebraucot Jūrmalā, pārkāpis Saistošo noteikumu Nr.1 5.punkta prasības, konstatējams arī fakts, ka /pers. A/ ar minēto nodarījumu apdraudējis Saistošo noteikumu Nr.1 aizsargātās intereses. Savukārt par administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi ir uzskatāms nodarījums, ka ar /pers. A/ turējumā esošo Transportlīdzekli Protokolā – Lēmumā norādītajā laikā iebraukts Jūrmalā, neiegādājoties caurlaidi, proti, konstatēts /pers. A/ iebraukšanas Jūrmalā fakts, kā arī fakts, ka /pers. A/ nav veicis nodevas samaksu par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā. Administratīvā pārkāpuma subjekts ir Transportlīdzekļa turētājs – /pers. A/, bet subjektīvajai pusei, proti, /pers. A/ vainojamības subjektīvajam elementam nav kvalificējošas nozīmes, ņemot vērā juridisku faktu, ka administratīvā pārkāpum sastāvs, ar ko konstatējama /pers. A/ pārkāpuma atbilstība, ir formāls.

Iestādes ieskatā Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka administratīvais pārkāpums nav noticis, jo iztrūkst būtiska administratīvā pārkāpuma sastāva pazīme – vaina - , nav pamatots un neiztur juridisku kritiku.

[2.2] Iestāde norāda, ka /pers. A/ arguments par iebraukšanas caurlaides spēkā esamību pēc 2019.gada 9.aprīļa, nav tiesiski pamatots.

[2.2.1] Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.1 46.2.apakšpunktu, Saistošo noteikumu Nr.1 45.7.apakšpunktā noteiktajā gadījumā, ja persona ir zaudējusi tiesības uz nodevas samaksas atvieglojumu vai atbrīvojumu – caurlaidi anulē ar nākamo dienu pēc attiecīgo notikumu reģistrācijas, vai nosacījumu, kas pastāvēja caurlaides izsniegšanas brīdī, izmaiņām.

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām un balstoties uz ziņām, kas fiksētas izdrukā no "Visvaris" datu bāzes, konstatējams fakts, ka /pers. A/ pārkāpuma izdarīšanas datumā nepastāvēja tiesiskais pamats atbrīvojumam no nodevas samaksas par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā un ka attiecīgi iepriekš attiecībā uz /pers. A/ izdotais labvēlīgais administratīvais akts – personificētā caurlaide iebraukšanai Jūrmalā bez nodevas samaksas – pārkāpuma izdarīšanas datumā bija zaudējis juridisko spēku.

[2.2.2] Saskaņā ar judikatūras atziņām par tiesiskās paļāvības principu un tā aizsardzību, noskaidrojot to, vai iestādes rīcība personai radījusi tiesisko paļāvību, jāizvērtē tas, vai personas subjektīvā attieksme pret iestādes rīcību ir tāda, kuru veido pamatota cerība vai pārliecība par iestādes attieksmi, konkrētās darbības izpildi vai noteikumu iestāšanos nākotnē.

Lai noskaidrotu, vai /pers. A/ ir radīta tiesiskā paļāvība, lai iebrauktu Jūrmalā, nesamaksājot Saistošo noteikumu Nr.1 noteikto nodevu, ir izvērtējami trīs kumulatīvie kritēriji, proti, 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums); 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās; 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērta (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 7.jūnija spriedums lietā Nr.SKA-238/2007*).

Konstatējot faktu, ka pārkāpuma izdarīšanas datumā /pers. A/ Transportlīdzeklim nebija izsniegta iebraukšanas caurlaide no Jūrmalas pilsētas pašvaldības domes, kā arī faktu, ka /pers. A/ nav konstatējami apstākļi, uz kuru pamata saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.1 piektajā nodaļā noteiktajiem tiesiskajiem pamatiem /pers. A/ būtu atbrīvojams no tiesiskā pienākuma veikt nodevas samaksu par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā, var konstatēt, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības dome nav devusi tādu solījumu, tiesisku labumu (labvēlīgu administratīvo aktu), kas /pers. A/ rada pamatotu pārliecību par to, ka iebraukšanas viņam pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir piešķirta. Tādējādi, secinot, ka Sūdzības iesniedzējam nebija uz ko paļauties (neizpildās pirmais kumulatīvais tiesiskās paļāvības esamības pārbaudes kritērijs) un, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības dome Sūdzības iesniedzējam nedeva skaidru solījumu (atļauju iebraukt Jūrmalas administratīvajā teritorijā, nemaksājot Saistošajos noteikumos Nr.1 paredzēto nodevu), tādējādi Sūdzības iesniedzējam nebija tiesību paļauties, ka Transportlīdzeklim pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija izsniegta caurlaide iebraukšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā.

[2.2.3] Saistošo noteikumu Nr.1 49.punktā ir noteikta administratīvā atbildība par tiesiskā pienākuma, kas noteikts minēto noteikumu 5.punktā, neizpildi. Balstoties uz Iestādes rīcībā esošajiem pierādījumiem, Iestāde nekonstatē faktu, ka Sūdzības iesniedzējs būtu izpildījis tiesisko pienākumu, kas noteikts Saistošo noteikumu Nr.1 5.punktā, kā arī nekonstatē faktu, ka Sūdzības iesniedzējam pārkāpuma izdarīšanas datumā pastāvēja tādi tiesiskie un faktiskie apstākļi, uz kuru pamata Sūdzības iesniedzējs saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.1 piektajā nodaļā noteiktajiem tiesiskajiem pamatiem būtu atbrīvojams no tiesiskā pienākuma veikt nodevas samaksu par iebraukšanas caurlaidi Jūrmalā.

[2.3] Iestāde ieskatā nav pamatots Sūdzības iesniedzēja arguments, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas rīcība, pieņemot lēmumu par naudas soda piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ir pretrunā ar Latvijas APK 1. un 22.pantā noteikto.

[2.3.1] Saistošie noteikumi Nr.1 pieņemti saskaņā ar likuma "Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 13.punktu. Savukārt likuma "Par pašvaldībām" 45.panta pirmā daļa noteic, ka spēkā esošie Saistošie noteikumi Nr.1 ir saistoši jebkurai fiziskajai un juridiskajai personai attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Saistošajos noteikumos Nr.1 ir noteikts konkrēts mērķis, kas, Iestādes ieskatā, ir sasniedzams tikai ievērojot minētajos noteikumos noteiktās prasības.

Par saistošo noteikumu Nr.1 pārkāpumu ir paredzēts viens, konstants soda veids – naudas sods 50 *euro*, tādējādi lietderības apsvērumus tiesību normas piemērotāja vietā izdarījis tiesību normas izdevējs – Jūrmalas pilsētas pašvaldības dome -, nosakot pienākumu piemērot konkrētu soda apmēru, ja konstatējama nodarījuma atbilstība administratīvā pārkāpuma sastāvam.

Saistošo noteikumu Nr.1 pārkāpuma konstatēšana un vainīgo personu sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu minēto noteikumu saistošo spēku un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Saistošo noteikumu Nr.1 pārkāpšanu. Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – audzinātu apzinīgu attieksmi saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (Latvijas APK 1.pants). Uzliktais administratīvais sods atbilst soda mērķim, pilda gan sodošo, gan preventīvo funkciju, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu pieļauti.

[2.3.2] /pers. A/, atsaucoties uz sūdzībā noradītajiem tiesu prakses nolēmumiem, pēc būtības Iestādei lūdz piemērot tiesiskās vienlīdzības principu, respektīvi, proti, lūdz Iestādei attiecībā pret Sūdzības iesniedzēju pieņemt lēmumu, kas būtu ar tādām pašām tiesiskajām sekām – atbrīvošanu no administratīvās atbildības.

Iestādes ieskatā Sūdzības iesniedzēja atsaukšanās uz tiesiskās vienlīdzības principu, attaisnojot savu prettiesisko rīcību, nav pamatota.

Iestāde norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 35.panta pirmo daļu, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Ņemot vērā, ka ar Sūdzības iesniedzēja turējumā esošo Transportlīdzekli iebraukts Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi, vairākas reizes, dažādos datumos, administratīvā lietvedība tiek uzsākta un administratīvais sods tiek piemērots par katru pārkāpumu atsevišķi atbilstoši Latvijas APK 35.panta pirmajai daļai.

Saskaņā ar judikatūrā sniegtajām atziņām par tiesiskās vienlīdzības principa saturu un tā piemērošanu Iestāde norāda, ka personai nav tiesības atsaukties uz vienlīdzības principu, lai attaisnotu prettiesiskas prakses izmantošanu turpmāk. Atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-400/2007 norāda, ka persona nedrīkst izvairīties no soda, norādot, ka līdzīgā lietā pārkāpējs nav ticis sodīts.

Iestāde norāda, ka /pers. A/ sūdzībā ietvertā atsauce uz Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.1A33025717 ir nepamatota.

[2.3.3] Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītās ziņas par komunikāciju ar Jūrmalas pašvaldības domes darbiniekiem un viņu iespējamiem izteikumiem attiecībā uz sūdzības iesniedzēju nav pierādītas no /pers. A/ puses, kā arī nav konstatējamas, balstoties uz lietā iegūtajiem pierādījumiem.

[2.4] Iestāde norāda, ka nav liegusi Sūdzības iesniedzējam īstenot subjektīvās tiesības uz savu tiesību aizstāvību administratīvā pārkāpuma lietā.

Administratīvā pārkāpuma lietā fiksētie pierādījumi pierāda, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija, veicot procesuālās darbības – savlaicīgi paziņojot Sūdzības iesniedzējam par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un paziņotajā datumā, laikā un vietā izskatot administratīvā pārkāpuma lietu – ievērojusi Latvijas APK noteikto kārtību un procesuālā taisnīguma principu attiecībā pret Sūdzības iesniedzēju. Neraugoties uz to, ka Jūrmalas pilsētas pašvaldības policija savlaicīgi paziņoja Sūdzības iesniedzējam par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, nedz Sūdzības iesniedzējs, nedz viņa pilnvarotā aizstāve, Sūdzības iesniedzēja interesēs nav izvēlējusies īstenot Latvijas APK 260.pantā otrajā daļā piešķirtās subjektīvās tiesības, kā arī nav pildījis Latvijas APK 260.panta pirmajā daļā noteiktos tiesiskos pienākumus.

Papildus Iestāde norāda, ka tai nav Latvijas APK vai kādā citā normatīvajā aktā noteikts imperatīvs pienākums atlikt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, ja Sūdzības iesniedzējs vai tā pilnvarotais aizstāvis to lūdz, nebalstot lūgumu pierādījumos, kas nepārprotami norāda uz objektīviem šķēršļiem īstenot pie administratīvās atbildības sauktās personas procesuālās tiesības.

[2.5] Sūdzības iesniedzējam nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmajā daļā noteiktajiem, kā arī konstatējams, ka nav tādu apstākļu, kurus Iestāde atzītu par pietiekamiem, lai mīkstinātu Sūdzības iesniedzēja atbildību saskaņā ar Latvijas APK 33.panta trešo daļu.

Iestāde uzskata, ka Sūdzības iesniedzējs pamatoti un likumīgi saukts pie administratīvās atbildības un administratīvi sodīts.

[3] 2019.gada 24.oktobrī Zemgales rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība un 2019.gada 25.novembrī arī sūdzības papildinājumi, kuros lūgts atcelt Lēmumu un izbeigt lietu.

Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] Saistībā ar piemērotajiem sodiem kopumā 41 protokolu-lēmumu, pastāv pamats tiesvedību par katru pārsūdzēto Lēmumu apvienošanai, jo tikai tā var panākt pareizu lietas izlemšanu - runāt par sodu atcelšanu, kā to identiskās lietās ir jau konstatējusi Zemgales apgabaltiesa.

Lēmumā norādīts, ka Iestāde 2019.gada 29.maijā saņēma fotofiksāciju izdruku no nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas par to, ka Transportlīdzeklis ir iebraucis Jūrmalas īpašā režīma zonā, neiegādājoties caurlaidi. Par katru epizodi 2019.gada 30.maijā tika ierosināta lietvedība, par katru epizodi tika nosūtīts uzaicinājums uz lietas izskatīšanu 2019.gada 26.jūnijā, bet vēlāk 26.jūnijā par katru epizodi tika sastādīts protokols-lēmums. Tātad Iestāde visus 41 pārkāpumu konstatēja vienlaicīgi, 2019.gada 29.maijā, saņemot fotofiksāciju izdrukas, vienlaicīgi par tiem uzsākta lietvedība, vienlaicīgi 26.jūnijā izskatīja un piemēroja sodu.

Citējot Latvijas APK 35.panta otro daļu, 246.panta pirmo daļu, norāda, ka Latvijas APK prasa, lai šajā gadījumā 41 pārkāpums būtu konstatēts vienlaicīgi un lai tos izskatītu viena un tā pati institūcija, kas šajā gadījumā izpildās.

Atsaucoties uz Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 19.septembra sprieduma lietā Nr.1A37004017 22.punktu un 2019.gada 2.maija sprieduma lietā Nr.1A73011018 14.-15.lpp. norāda, ka Iestādei 41 pārkāpuma epizode bija jāizskata vienā lietvedībā, nevis jāprasa sastādīt sūdzību par katru pārkāpuma protokolu atsevišķi. Tādējādi tiesai, saskaņā ar Latvijas APK 35.panta otro daļu, ir jāapvieno vienā lietvedībā Iestādes lēmumu pārsūdzību izskatīšana.

Latvijas APK 35.panta otrā daļa tai skaitā paredz, ka sodus vienu otrā ieskaita, ieskaitot smagākā sodā, ja tāds ir. Tātad Latvijas APK neparedz, ka vienlaicīgi konstatētus sodus, kurus izskata viena un tā pati iestāde, varētu saskaitīt.

Tā kā visi vienlaicīgi konstatētie pārkāpumi ir identiski, tad nepastāv tāda bargākā soda, kurā ieskaitīt pārējos sodus. Tā kā Latvijas APK nepieļauj sodu saskaitīšanu, jeb summēšanu, bet tikai un vienīgi ieskaitīšanu, tad var runāt tikai par to, ka visi 41 sodi tiek ieskaitīti viens otrā, kas nozīmē, ka Iestāde bija tiesīga piemērot sodu vienīgi 50 *euro* apmērā, kas, savukārt nozīmē, ka pārējie sodi ir atceļami.

[3.2] Pārkāpums fiksēts, kad bija spēkā esoša caurlaide.

Iestāde noklusē, ka caurlaide informācijas sistēmā bija spēkā līdz 2019.gada 27.maijam plkst.17.05 un līdz šim datumam informācijas sistēma to nebija anulējusi. Šī iemesla dēļ Iestādes argumenti, ka Sūdzības iesniedzējam nebija tiesību paļauties uz caurlaides derīgumu, ir nepamatoti.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tādējādi Iestāde ir pārkāpusi Latvijas APK 237.pantu par lietas vispusīgu un objektīvu izskatīšanu.

[3.3] Iestāde pieļāvusi Latvijas APK 1. un 22.panta pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējs, atsaucas uz Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā Nr. 1A33025717 un Zemgales apgabaltiesas 2018.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.1A37004017 un 2019.gada 2.maija spriedumu lietā Nr.1A73011018 norādot, ka Iestādes piemērotie sodi pārkāpj Latvijas APK 1. un 22.pantu. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka Iestāde rupji pārkāpj Latvijas APK 237.pantu un klaji ignorē apgabaltiesu secināto, ka pati Iestāde rupji pārkāpj būtiskas procesuālas normas par lietvedības savlaicīgu vešanu un godprātīgi nepilda savus pienākumus.

[3.4] Sūdzības iesniedzējam liegtas tiesības uz aizstāvību.

Iestāde noklusē un sagroza būtiskus lietas faktiskos apstākļus un kaut gan Lēmumā norādīts viens iemesls Sūdzības iesniedzēja lūguma par lietas izskatīšanas atlikšanu neapmierināšanai, patiesībā tam bijis pavisam cits iemesls. Iestāde Sūdzības iesniedzēja lūgumu noraidījusi tā iemesla dēļ, ka nebija to lūdzis piecas dienas iepriekš, kas ir Iestādes patvaļīgi izdomāts termiņš un nosacījums.

Lēmumā Iestāde savu lēmumu cenšas leģitimizēt, tam izdomājot jaunu, iepriekš nenorādītu iemeslu, tādējādi pārkāpjot Latvijas APK 237.pantu.

[3.5] Sūdzība pamatota ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu, 288.panta pirmo daļu, 35.panta otro daļu.

[4] 2020.gada 6.jūlijā Zemgales rajona tiesā no sūdzības iesniedzēja saņemts paskaidrojums, kurā norādīts:

[4.1] Par Latvijas APK 35. un 246.panta pārkāpumu.

Sūdzībā Iestādei un tiesai ir norādījis spēkā stājušos Zemgales apgabaltiesas spriedumus identiskās lietās, kurās tiesa norādīja, ka par visām pārkāpumu epizodēm ir sastādāms viens pārkāpuma protokols, piemērojot vienu kopīgu sodu 50 *euro*. Kopš apgabaltiesu spriedumiem juridiskajā noregulējumā nekas nav mainījies, kā vien pašas Iestādes faktiskā rīcība, katru sodu izskatot atsevišķas sūdzības ietvaros, kas nav šķērslis atkāpties no apgabaltiesas prakses.

Iestādes pieļautā pārkāpuma faktu nemaina apstāklis, ka stājies spēkā Administratīvās atbildības likums. Citējot Latvijas APK 8.panta trešo daļu norāda, ka laikā, kad Iestāde viņam piemēroja sodu un vēl 40 identiskus sodus, Iestāde rupji pārkāpa Latvijas APK 35.un 246.pantu. Procesuālais pārkāpums ir noticis un Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanās nepadara šo pārkāpumu par nebijušu.

[4.2] Par caurlaides derīgumu.

Lēmumā Iestāde noklusē līdz kuram datumam bija derīga caurlaide. Tā vietā Iestāde Lēmuma 7.lpp. 1.rindkopā izplūduši norāda, ka pārkāpuma izdarīšanas datumā caurlaide bija zaudējusi juridisko spēku. Iestāde nenorāda, ka caurlaide būtu bijusi anulēta.

Jūrmalas pilsētas domes izpilddirektora atbildē uz sūdzības iesniedzēja iesniegumu norādīts, ka informācijas sistēmā caurlaide tika anulēta tikai 2019.gada 27.maijā. Lai gan arī šajā atbildē ir nojaušama Jūrmalas pilsētas domes subjektīvā ieinteresētība sodu uzlikšanā, jo atbildes beigās norādīts, ka caurlaide anulēta ar 2019.gada 9.aprīli, bet anulēšanas ieraksts informācijas sistēmā veikts 2019.gada 27.maijā, tomēr izpilddirektors ignorē pašas domes izdotos Saistošos noteikumus, kuri divas šādas atsevišķas darbības – caurlaides anulēšanu un anulēšanas ieraksta veikšanu informācijas sistēmā – neparedz.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu 23.punktu caurlaide ir elektronisks ieraksts informācijas sistēmā, kas jau pats par sevi nozīmē, ka nav iespējams atsevišķi anulēt caurlaidi un pēc tam, tikai pēc diviem mēnešiem vēl papildus veikt anulēšanas ierakstu informācijas sistēmā.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu 47.punktu caurlaidi anulē pati informācijas sistēma. Saistošie noteikumi un informācijas sistēma neparedz iespēju, ka kāds cits anulē caurlaidi pēc tam vēl informācijas sistēmā par to tiek veikts atsevišķs anulēšanas ieraksts.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā Izpilddirektora atbildē norādītais par caurlaides it kā anulēšanu jau 2019.gada 9.aprīlī, bet Lēmumā fakta noklusēšana, līdz kuram datumam informācijas sistēmā bija reģistrēta un līdz ar to derīga caurlaide, ir vienīgi vēlamā uzdošana par esošo (9.aprīlī zudušais pamats caurlaides izsniegšanai automātiski nenozīmē, ka informācijas sistēma caurlaidi ir anulējusi ar 10.aprīli, kā arī informācijas sistēma šajā gadījumā neparedz caurlaides anulēšanu ar atpakaļejošu spēku) nolūkā piemērot viņam sodu un izvairīties no savas atbildības. Tādējādi Iestādes argumenti, ka Jūrmalas pilsētas dome nebija pieļāvusi tādu rīcību, kas radītu viņam pārliecību par vēl aizvien derīgu caurlaidi, nav pamatoti.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu 23.punktu caurlaides elektroniskais ieraksts informācijas sistēmā atradās līdz 2019.gada 27.maijam, kas nozīmē, ka līdz šim datumam caurlaide bija derīga un sūdzības iesniedzējs nav izdarījis pārkāpumu.

[4.3] Par lietas izskatīšanas Iestādē atlikšanas pamatotību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka ir flotes kapteinis un sava darba dēļ vairākas nedēļas pavada uz kuģiem atklātās jūrās, ko apliecina fotoattēli no jūrnieku grāmatiņas un tajā esošie dinamiskās pozicionēšanās ieraksti, no kuriem redzams, ka jūnijā, tajā skaitā noliktajā lietas izskatīšanas datumā, bijis darbā uz kuģa jūrā ārpus Latvijas un nevarēja ierasties uz lietas izskatīšanu Iestādē, kā dēļ tika iesniegts lūgums atlikt lietas izskatīšanu.

[5] 2020.gada 29.maijā Zemgales rajona tiesā no Iestādes saņemts paskaidrojums, kurā norādīts:

[5.1] Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz Zemgales apgabaltiesas spriedumiem identiskās lietās, pauž viedokli, ka Iestādei saskaņā ar

Latvijas APK 246.pantu bija jāsastāda viens pārkāpuma protokols.

Iestāde šim viedoklim nepiekrīt, jo vērtējot konkrētā lietā esošos pierādījumus, nav pamata nepārprotami secināt, ka faktisko un tiesisko apstākļu kopums būtu vienāds (analogs) ar Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajām lietām.

[5.2] Iestāde, vēršot uzmanību Latvijas APK 35.panta saturam, norāda, ka konkrētajā gadījumā nav piemērojams Latvijas APK 35.panta otrajā daļā ietvertais regulējums, jo ar Sūdzības iesniedzēja turējumā esošo transportlīdzekli izdarītie pārkāpumi ir izdarīti atsevišķi, tiem ir atšķirīgs izdarīšanas datums un laiks un kaut pārkāpumi pēc sava rakstura ir līdzīgi, tomēr tie ir atsevišķi pārkāpumi, kas izdarīti atšķirīgās dienās un laikos.

Atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.1 5. un 6.punktam, nodevas samaksa ir saistāma ar dienu, kad transportlīdzeklis iebrauc īpaša režīma zonā, un, ja nodevas samaksa nav veikta līdz attiecīgās dienas plkst.23.59, tad iestājas Saistošo noteikumu 49.punktā noteiktā atbildība. Tādējādi citās dienās iebraucot Jūrmalā bez derīgas caurlaides, ir konstatējams atsevišķs Saistošo noteikumu Nr.1 5.punkta prasību pārkāpums.

[5.3] Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka pārkāpumi konstatēti laikā, kad bija spēkā esoša caurlaide.

Iestāde norāda, ka lietas materiāli satur pierādījumus, tas ir izdruku no datu bāzes "Personu datu pārlūks", kur ir redzams, ka kopš 2019.gada 9.aprīļa Sūdzības iesniedzēja deklarētā dzīvesvieta ir Rīga. Ņemot vērā to, ka Sūdzības iesniedzēja deklarētā dzīvesvietas adrese kopš 2019.gada 9.aprīļa bija reģistrēta Rīgā, Sūdzības iesniedzējs zaudēja tiesības uz nodevas atbrīvojumu, kas atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.1 45.7.apakšpunktam bija pamats caurlaides anulēšanai. Tieši šim faktam lietā ir juridiska nozīme, jo pēc dzīvesvietas pārdeklarēšanas citā pašvaldībā Sūdzības iesniedzējam nebija tiesību paļauties, ar viņa turējumā esošo Transportlīdzekli var iebraukt Jūrmalā bez nodevas samaksas.

[5.4] Iestāde norāda, ka pavēsti ierasties uz administratīvās lietas izskatīšanu nosūta vienkāršā pasta sūtījumā uz fiziskas personas deklarēto dzīvesvietu, ja pie administratīvās atbildības tiek saukta fiziska persona.

Pavēstē ir redzams, ka uz tās ir numurs, kas satur reģistrācijas datumu divas vietās - gan svītrkodā lapas augšējā daļā, gan vertikāli gar lapas labo malu, tādējādi ir pierādāms, ka pavēste reģistrēta VAS "Latvijas Pasts" 2019.gada 31.maijā.

[5.5] 2019.gada 25.jūnijā Iestādē tika saņemts /pers. U/ parakstīts lūgums pārcelt lietas izskatīšanu.

Iestādei, ievērojot Latvijas APK 271.panta ceturto daļu un ņemot vērā to, ka saskaņā ar Latvijas APK 262.panta otro daļu aizstāvis neaizvieto aizstāvamo personu, bet gan rīkojas tās interesēs, nebija pamata pārcelt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Konkrētajā gadījumā, saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta otro daļu, uzskatāms, ka Sūdzības iesniedzējam par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu tika paziņots 2019.gada 8.jūnijā. Ņemot vērā to, ka Sūdzības iesniedzējs jau 2014.gada 17.oktobrī /pers. U/ izsniedzis Universālpilnvaru, kas cita starpā piešķir pilnvarniekam tiesības pārstāvēt Sūdzības iesniedzēja intereses pašvaldību iestādēs, Iestādei nav darīti zināmi jebkādi objektīvi šķēršļi, kas pilnvarniekam liedza iesniegt Sūdzības iesniedzēja parakstītu lūgumu pārcelt lietas izskatīšanu.

Iestāde uzskata, ka pamatoti 2019.gada 26.jūnijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu.

[6] Līdz tiesneses noteiktajam termiņam nav pieteikts noraidījums tiesnesei.

Motīvu daļa

[7] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2020.gada 11.jūnija lēmumu, pamatojoties uz Covid – 19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 9.panta pirmo daļu, noteikta turpmāka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana rakstveida procesā, ievērojot Latvijas APK divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību (*lietas 123.lapa*).

Tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, /pers. A/ sūdzībā un paskaidrojumā izklāstītos argumentus un izvērtējusi pierādījumus, atzīst, ka Iestādes Lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama šādu apsvērumu dēļ.

[8] Tiesa, izvērtējot pārsūdzētā Lēmuma likumību un pamatotību, pārbauda vai iestāde pareizi piemērojusi gan procesuālās, gan materiālās tiesību normas. No minētā izriet, ka tiesa pārbauda ne tikai to, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai, bet arī to, vai administratīvā pārkāpuma lietvedība iestādē noritējusi, ievērojot Latvijas APK noteikto kārtību.

No Latvijas APK 289.^{12} panta izriet, ka tiesai, pirms vērtēšanas, vai personas darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, sākotnēji ir jāpārliecinās, vai nepastāv absolūtie pamati iestādes lēmuma atcelšanai.

Likumdevējs Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā izsmeļoši ir uzskaitījis tos procesuālos pārkāpumus, kurus konstatējot, tiesai neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem, iestādes lēmums jāatceļ un lieta nosūtāma iestādei jaunai izskatīšanai, proti, tie ir tādi procesuāli pārkāpumi, kuri ir pietiekami būtiski, taču novēršami. Atbilstoši minētā panta pirmās daļas 2.punktam, šāds procesuāls pārkāpums ir gadījumā, kad lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekam par lietas izskatīšanas laiku un vietu. Savukārt, ja iestāde pieļāvusi citus procesuālus pārkāpumus, kas nav paredzēti Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā, tad tiesa vērtē to būtiskumu un gadījumā, ja procesuālais pārkāpums tiek atzīts par būtisku, tad tas pats par sevi ir pamats iestādes lēmuma atcelšanai un lietas izbeigšanai saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 2.punktu.

[9] No lietas materiāliem izriet, ka pamatojoties uz Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas darbinieka ziņojumu, 2019.gada 30.maijā uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par to, ka 2019.gada 23.maijā transportlīdzeklis *NISSAN JUKE* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, iebrauca Jūrmalas pilsētas īpaša režīma zonā bez caurlaides (*lietas 61.lapa*).

No CSDD Informatīvās sistēmas datiem redzams, ka transportlīdzekļa *NISSAN JUKE* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, īpašnieks ir SIA UNICREDIT LEASING, bet tā turētājs – /pers. A/, dzīvojošs /adrese A/ (*lietas 63.lapa*).

No Iestādes Lēmuma (sprieduma [2.4] punkts) izriet, ka sūdzības iesniedzējam /pers. A/ savlaicīgi paziņots par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Lietas materiāliem ir pievienota arī pavēste (*lietas 64.lapa*), kurā /pers. A/ kā Transportlīdzekļa turētājs izsaukts uz administratīvās lietas izskatīšanu Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijā 2019.gada 26.jūnijā plkst. 10.30. Pavēstē cita starpā norādīts, ja persona nevar ierasties un vēlas pārcelt lietas izskatīšanu uz citu dienu vai laiku, par to nepieciešams paziņot uz Iestādes elektronisko pasta adresi vismaz piecas dienas pirms izsaukumā norādītā lietas izskatīšanas datuma.

Lēmumā Iestāde norāda, ka pavēste adresātam nosūtīta pasta sūtījumā 2019.gada 31.maijā, taču lietai nav pievienoti pierādījumi par pavēstes konkrētu nosūtīšanas datumu, līdz ar ko tiesa nevar pārliecināties, vai izskatāmajā lietā ir ievēroti Latvijas APK 268.^{1} pantā noteiktie paziņošanas termiņi par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu.

Lai gan š.g. 29.maijā tiesai iesniegtajā paskaidrojumā Iestāde [5.4] punktā izskaidro sūdzības iesniedzējam nosūtītās pavēstes svītrkodā iekļauto informāciju par tās reģistrāciju pasta iestādē, tiesas ieskatā, Iestādei, ievērojot Latvijas APK 243.panta otrajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu, konkrētu faktu pierādīšanā administratīvā pārkāpuma lietvedībā jāizmanto tādi pierādīšanas līdzekļi, kuri ir saprotami un neprasa papildus skaidrojumu.

Vienlaikus tiesa neapšauba, ka sūdzības iesniedzējs bija informēts par lietas izskatīšanas laiku un vietu, jo lietā atrodams viņa lūgums par administratīvās lietas izskatīšanas datuma pārcelšanu, kas uz Iestādes elektronisko pastu nosūtīts 2019.gada 25.jūnijā *(lietas 52.lapa*). Lūgums pamatots ar darba grafiku un tā specifiku, jo atrodas darbā uz kuģa Ziemeļjūrā. Šos apstākļus /pers. A/ lūdza atzīt par objektīviem un pārcelt lietas izskatīšanu uz 2019.gada 22.jūliju, kad būs atgriezies no komandējuma un cita starpā norādīja, ka šo apstākļu dēļ nebija iespējams ātrāk informēt par lūgumu pārcelt tiesas sēdi.

Sūdzības iesniedzēja lūgums Iestādei nosūtīts ar pilnvarotās personas starpniecību. Lietas materiāliem pievienota Universālpilnvara (*lietas 53.-55.lapa*), ar kuru sūdzības iesniedzējs ir pilnvarojis /pers. U/ cita starpā pārstāvēt viņu un viņa intereses tiesu iestādēs. Tiesa atzīst, ka no Universālpilnvaras satura neizriet sūdzības iesniedzēja kā fiziskas personas pilnvarojums /pers. U/ veikt izskatāmajā lietā aizstāvību Latvijas APK 262.panta izpratnē, kā to Lēmumā kļūdaini ir norādījusi Iestāde, taču vienlaikus neliedza pilnvarotajai personai iesniegt Iestādē sūdzības iesniedzēja sagatavotos dokumentus.

[10] 2019.gada 26.jūnijā plkst. 11.11 sūdzības iesniedzējam sastādīts sprieduma [1] punktā norādītais Protokols – Lēmums, proti, vienlaikus ir sastādīts Latvijas APK 248.pantā noteiktais administratīvā pārkāpuma protokols un saskaņā ar Latvijas APK 274.pantu pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā. Protokolā – Lēmumā veikta atzīme, ka protokols ir sastādīts bez personas klātbūtnes.

Latvijas APK 271.panta ceturtā daļa noteic, ka lietu bez lietas dalībnieku klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņiem savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku. Ja ir saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, institūcija (amatpersona), kas izskata lietu, var atzīt lūgumu par pamatotu un atlikt lietas izskatīšanu.

Izskatāmajā lietā sūdzības iesniedzējam tika paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu. Rakstveida paskaidrojumā tiesai Iestāde izskaidroja pavēstē esošā svītrkoda saturu un līdz ar to pierādīja, ka sūdzības iesniedzējam par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots savlaicīgi, ievērojot Latvijas APK 268.[1] pantā noteiktos termiņus.

Lietā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs, izmantojot savas Latvijas APK 260.panta noteiktās tiesības, izteica lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, norādot šāda lūguma pamatojumu. Lūgums nebija parakstīts. Tas, ka sūdzības iesniedzējs nebija to parakstījis, tiesas ieskatā, nedod pamatu uzskatīt Iestādes paskaidrojuma [5.5] punktā norādīto, ka šādu lūgumu ir izteikusi /pers. U/, jo no elektroniskās sarakstes redzams, ka minētā persona šo lūgumu ir nosūtījusi sūdzības iesniedzēja vārdā. Pretēji lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, Iestāde Lēmumā [2.4.] punktā ir atzinusi, ka nedz sūdzības iesniedzējs, nedz viņa pilnvarotā aizstāve, sūdzības iesniedzēja interesēs nav izvēlējusies īstenot Latvijas APK 260.pantā otrajā daļā piešķirtās subjektīvās tiesības. Iestāde Lēmumā nav vērtējusi sūdzības iesniedzēja minētā lūguma procesuālās formas defektu un tā ietekmi uz sūdzības iesniedzēja tiesību uz aizstāvību īstenošanu.

Tiesa secina, ka Iestāde sūdzības iesniedzēja izteiktā lūguma pamatojumu pēc būtības vispār nav izvērtējusi un administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu un lēmuma pieņemšanu bez personas klātbūtnes, nav pamatojusi ar noteiktiem objektīviem iemesliem, kas saskaņā ar Latvijas APK tiesisko regulējumu pieļauj šādu iespēju. Turklāt Iestāde ir atstājusi bez vērības Latvijas APK 270.panta otrajā daļā noteikto, ka lietas izskatīšanas termiņā neieskaita laiku, uz kādu lietas izskatīšana atlikta, pamatojoties uz lūgumu, ko izteikusi pie administratīvās atbildības sauktā persona vai cietušais, tādējādi novēršot šaubas par iespējamu lietas izskatīšanas novilcināšanu no sūdzības iesniedzēja puses. Tiesas ieskatā, sprieduma [2.4] punktā minētais Iestādes viedoklis, ka izskatāmajā lietā sūdzības iesniedzējam nav tikušas liegtas tiesības īstenot subjektīvās tiesības uz aizstāvību, nav pamatots un nav balstīts uz lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem.

Turklāt no Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas darbinieces elektroniskās sarakstes redzams, ka 2019.gada 26.jūnijā plkst. 10.20 sūdzības iesniedzēja pilnvarotai personai ir nosūtīta informācija par to, ka minētā administratīvā pārkāpuma lieta jau ir nodota izskatīšanai un to bija iespējams pārcelt tikai piecas darba dienas pirms izsaukumā norādītā lietas izskatīšanas datuma *(lietas 56.lapa)*.

Tiesa vērš uzmanību, ka šāda Iestādes izvirzītā prasība ir nepamatota un nav atbilstoša Latvijas APK tiesiskajam regulējumam. Sūdzības iesniedzēja lūgums atlikt lietas izskatīšanu uz Iestādes norādīto elektroniskā pasta adresi tika nosūtīts jau iepriekšējā dienā – 2019.gada 25.jūnijā plkst. 13.52, līdz ar to šāda satura informācijas nosūtīšana tiesai rada pamatotas šaubas par Protokola – Lēmuma pieņemšanas tiesiskumu.

[11] Latvijas APK 243.panta otrā daļa noteic, ka iestādei pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc pie administratīvās atbildības, bet tiesā – iestādei.

Atbilstoši Latvijas APK 243.pantam administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā, proti, tas ir līdzeklis, ar kuru konstatē faktus, uz kuru pamata likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību.

Latvijas APK 7.panta pirmā daļa noteic, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Minētā panta otrā daļa noteic, ka lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa atzīst, ka izskatot lietu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes un objektīvi neizvērtējot viņa izteikto lūgumu par lietas izskatīšanas atlikšanu, situācijā, kad personai tiek sastādīts gan administratīvā pārkāpuma protokols, gan pieņemts lēmums, /pers. A/ ir bijusi liegta iespēja pienācīgi īstenot savas procesuālās tiesības, tostarp tiesības uz aizstāvību, Iestāde ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kas to kopumā ir atzīstami par būtiskiem, kurus nav iespējams novērst, tādējādi pārsūdzētais Lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama.

[12] Ņemot vērā minētos procesuālos pārkāpumus, kas ir par pamatu pārsūdzētā Lēmuma atcelšanai, tiesa atzīst, ka nav lietderīgi vērtēt sūdzības iesniedzēja /pers. A/ darbību atbilstību Saistošo noteikumu Nr. 1 prasībām, kas nav pretrunā tiesu praksē nostiprinātajām atziņām, t.sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta spriedumā Lietā Nr. SKA-59 paustajam, ja procesuāls pārkāpums ir tik nozīmīgs, ka varēja ietekmēt administratīvā akta saturu, tiesa šādu administratīvo aktu var atcelt, nevērtējot materiālo tiesību normu ievērošanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 2.punktu, 289.[6] – 289.[7] pantu, 289.[13]., 289.[17]- 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

atcelt Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2019.gada 4.septembra lēmumu Nr.1-13.1/2845, administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 766859 un lietu izbeigt.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 17.jūlijā.

Spriedumu desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Salaka